

ADVIES NR. 05/2012

VAN HET EUROPEES AGENTSCHAP VOOR DE VEILIGHEID VAN DE LUCHTVAART

VAN 22 NOVEMBER 2012

**voor een verordening van de Commissie tot vaststelling van de
uitvoeringsvoorschriften voor exploitanten uit derde landen wat betreft
commercieel luchtvervoer**

en

**voor een verordening van de Commissie tot vaststelling van de
uitvoeringsvoorschriften voor het Agentschap wat betreft de
vergunningverlening aan exploitanten uit derde landen**

'Exploitanten uit derde landen'

Inhoud

Samenvatting	4
Toelichting	5
I. Algemeen	5
II. Toepassingsgebied van dit advies.....	5
III. Structuur van de regelgeving	5
IV. Raadpleging	7
De mantelverordening inzake exploitanten uit derde landen	8
I. Toepassingsgebied	8
II. Overzicht van de reacties	8
III. Toelichting	8
Bijlage 1 – Deel TCO.....	10
I. Algemeen	10
II. Overzicht van de reacties	10
III. Toelichting	13
IV. Economische en administratieve gevolgen van de wijzigingen ten opzichte van het CRD.....	17
V. Deel TCO	17
VI. Wijzigingen ten opzichte van het CRD.....	17
VII. Sectie I – Algemene eisen	18
<i>Specifieke kwesties</i>	18
TCO.100 Toepassingsgebied.....	18
TCO.110 Aan de ICAO gemelde afwijkingen.....	18
Sectie II – Vluchtuitvoering	18
<i>Specifieke kwesties</i>	18
TCO.200 Algemene eisen.....	18
Sectie IV – Vergunningverlening aan exploitanten uit derde landen	19
<i>Specifieke kwesties</i>	19
TCO.300 Aanvraag van een vergunning	19
TCO.315 Permanente geldigheid	19
VIII.Deel ART	19
IX. Sectie I – Algemeen	19

Specifieke kwesties	20
ART.110 Uitwisseling van informatie	20
ART.200 Eerste beoordelingsprocedure – algemeen	20
ART.205 Eerste beoordelingsprocedure – exploitanten uit derde landen waaraan een exploitatieverbod is opgelegd	20
ART.210 Afgifte van een vergunning	20
ART.215 Controle	21
ART.220 Controleprogramma	21
ART.230 Bevindingen en corrigerende maatregelen	21
ART.235 Beperking, opschorting en intrekking van vergunningen	21

Samenvatting

Dit advies bevat de volgende documenten:

- de mantelverordening inzake exploitanten uit derde landen (TCO);
- bijlage 1 – Deel TCO, eisen voor exploitanten uit derde landen;
- bijlage 2 – Deel ART, eisen voor autoriteiten wat betreft de vergunningverlening aan exploitanten uit derde landen.

Dit advies is de uitkomst van een uitgebreid raadplegingsproces waaraan autoriteiten, verenigingen en exploitanten hebben deelgenomen. Het biedt bijgewerkte ontwerpvoorschriften voor exploitanten uit derde landen die betrokken zijn bij commercieel luchtvervoer naar, in of uit de EU (Deel TCO), alsook ontwerpvoorschriften voor de eerste vergunningverlening, permanente controle en follow-up van bevindingen met betrekking tot exploitanten uit derde landen (Deel ART).

Deze voorschriften zijn tot stand gebracht met als doel:

- een hoog veiligheidsniveau te waarborgen;
- een afzonderlijk, proportioneel pakket voorschriften voor exploitanten uit derde landen uit te werken;
- exploitanten uit derde landen en het Agentschap flexibiliteit en efficiëntie te garanderen.

Uit de ontvangen commentaren en reacties kwamen als belangrijkste aandachtspunten en problemen naar voren:

- de mogelijkheid van tegenmaatregelen ten laste van EU-exploitanten;
- de proportionaliteit van de beoordelingsmethodologie;
- de relatie tussen de voorschriften als voorgesteld in NPA 2011-05 en Verordening (EG) nr. 2111/2005;
- mogelijke vergoedingen voor de vergunningverlening aan en het permanent toezicht op exploitanten uit derde landen.

Toelichting

I. Algemeen

1. Verordening (EG) nr. 216/2008¹ van het Europees Parlement en de Raad (hierna 'basisverordening' genoemd) zoals gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1108/2009² biedt een passend en uitvoerig kader voor de definiëring en toepassing van gemeenschappelijke technische vereisten en administratieve procedures op het gebied van de burgerluchtvaart.
2. Dit advies heeft als doel de Europese Commissie bij te staan bij het vaststellen van uitvoeringsvoorschriften voor exploitanten uit derde landen.
3. Dit advies is goedgekeurd volgens de door de raad van beheer van het Europees Agentschap voor de veiligheid van de luchtvaart (hierna 'het Agentschap' genoemd) vastgestelde procedure³, in overeenstemming met artikel 19 van de basisverordening.

II. Toepassingsgebied van dit advies

4. Dit advies bestaat uit de volgende documenten:
  - de mantelverordening inzake exploitanten uit derde landen;
  - bijlage 1 – Deel TCO, eisen voor exploitanten uit derde landen;
  - bijlage 2 – Deel ART, eisen voor autoriteiten wat betreft de vergunningverlening aan exploitanten uit derde landen.

III. Structuur van de regelgeving

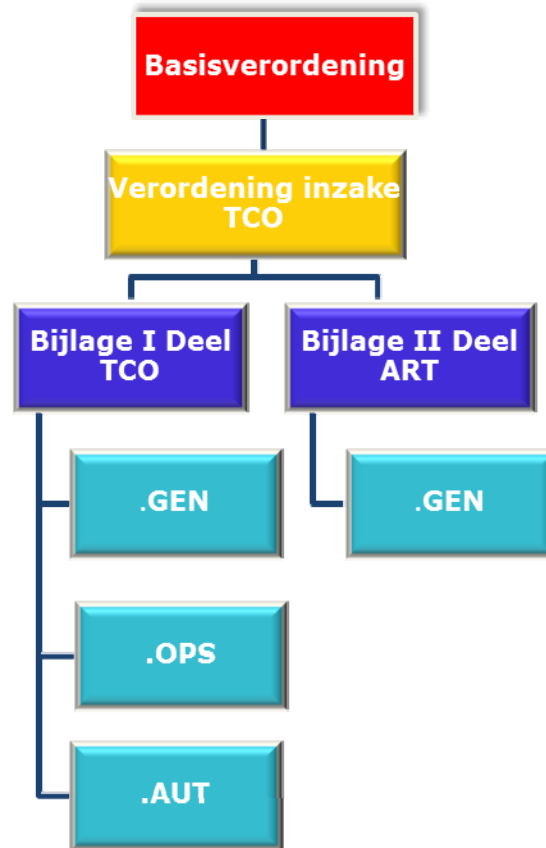
5. Onderstaande figuur geeft een overzicht van de bijlagen bij de verordening inzake exploitanten uit derde landen.

---

¹ Verordening (EG) nr. 216/2008 van het Europees Parlement en de Raad van 20 februari 2008 tot vaststelling van gemeenschappelijke regels op het gebied van burgerluchtvaart en tot oprichting van een Europees Agentschap voor de veiligheid van de luchtvaart, houdende intrekking van Richtlijn 91/670/EEG, Verordening (EG) nr. 1592/2002 en Richtlijn 2004/36/EG. *PB L 79 van 19.3.2008, blz. 1-49.*

² Verordening (EG) nr. 1108/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 21 oktober 2009 tot wijziging van Verordening (EG) nr. 216/2008 op het gebied van luchtvaartterreinen, luchtverkeerbeheer en luchtvaartnavigatiediensten en tot intrekking van Richtlijn 2006/33/EG. *PB L 309 van 24.11.2009, blz. 51-70.*

³ Besluit van de raad van beheer betreffende de door het Agentschap toe te passen procedure voor het uitbrengen van adviezen en het vaststellen van certificeringsspecificaties en richtsnoeren (regelgevingsprocedure). *EASA-besluit MB 01-2012 van 13.3.2012.*

Figuur 1: Bijlagen bij de verordening inzake exploitanten uit derde landen

6. Deel TCO bevat de eisen voor exploitanten uit derde landen van commercieel luchtvervoer naar, in of uit de Europese Unie.
7. Dit deel omvat drie secties:
  - Sectie I – Algemene eisen,
  - Sectie II – Vluchtuitvoering,
  - Sectie III – Vergunningverlening aan exploitanten uit derde landen.
8. NPA 2011-05 bevatte eisen voor het Agentschap (in subdeel AR-TCO) inzake de behandeling van vergunningen voor exploitanten uit derde landen en het toezicht op dergelijke exploitanten. Deze eisen vormden een aanvulling op de algemene eisen van sectie I t/m III van Deel ARO.GEN (als gepubliceerd in advies nr. 03/2011⁴), die voor het Agentschap eveneens zouden gelden bij de vergunningverlening aan en het toezicht op exploitanten uit derde landen.
9. Deel ART bevat alle eisen, waaronder de relevante eisen van sectie I en II van Deel ARO.GEN, die van toepassing zijn op het Agentschap bij de vergunningverlening aan en de controle van exploitanten uit derde landen die vluchten naar, in of uit de EU uitvoeren.
10. Dit deel omvat twee secties:

⁴ Advies nr. 03/2011 – Ontwerpverordening (EU) nr. .../... van de Commissie van ... inzake vereisten voor autoriteiten en vereisten voor organisaties. Beschikbaar op de website van het Agentschap: <http://easa.europa.eu/agency-measures/opinions.php>.

- Sectie I – Algemeen;
- Sectie II – Vergunningverlening, controle en handhaving.

IV. Raadpleging

11. Dit advies is gebaseerd op NPA 2011-05, dat ontwerpvoorstellen bevatte voor uitvoeringsvoorschriften en bijbehorende aanvaardbare wijzen van naleving en richtsnoeren voor het Agentschap en exploitanten uit derde landen.
12. De NPA werd op 1 april 2011 gepubliceerd op de website van het Agentschap (www.easa.europa.eu), en de openbare raadplegingsperiode eindigde op 8 juli 2011. Het Agentschap ontving 234 reacties van 39 commentatoren, waaronder nationale luchtvaartautoriteiten, beroepsorganisaties en particuliere ondernemingen.
13. Verder heeft het Agentschap diverse bijeenkomsten met vertegenwoordigers van de lidstaten en de sector georganiseerd en bijgewoond. Zij verstrekten het Agentschap advies over specifieke kwesties, zoals de proportionaliteit van de beoordelingsmethodologie en de relatie met Verordening (EG) nr. 2111/2005⁵.
14. Op 26 januari 2012 publiceerde het Agentschap het CRD, na uitgebreid overleg met autoriteiten, verenigingen en exploitanten. De periode voor het indienen van reacties eindigde op 26 maart 2012. Het Agentschap ontving 29 reacties van elf nationale luchtvaartautoriteiten, beroepsorganisaties en particuliere ondernemingen.

---

⁵ Verordening (EG) nr. 2111/2005 van het Europees Parlement en de Raad van 14 december 2005 betreffende de vaststelling van een communautaire lijst van luchtvaartmaatschappijen waaraan een exploitatieverbod binnen de Gemeenschap is opgelegd en het informeren van luchtreizigers over de identiteit van de exploiterende luchtvaartmaatschappij, en tot intrekking van artikel 9 van Richtlijn 2004/36/EG, *PB L 344 van 27.12.2005, blz. 15-22*.

De mantelverordening inzake exploitanten uit derde landen

I. Toepassingsgebied

15. De mantelverordening definieert de algemene toepasselijkheid van de delen waaruit ze is opgebouwd en bevat voorstellen voor overgangsmaatregelen.

II. Overzicht van de reacties

16. De reacties die naar aanleiding van de mantelverordening werden ontvangen, betroffen voornamelijk de ontvankelijkheidscriteria voor exploitanten uit derde landen, de overgangsmaatregelen en de bepaling omtrent de inwerkingtreding.

III. Toelichting

17. De in dit advies gepubliceerde mantelverordening bevat overeenkomstig artikel 4, lid 1, onder d), en artikel 9 van de basisverordening de vereisten voor exploitanten uit derde landen die in derde landen geregistreerde luchtvaartuigen gebruiken.
18. Artikel 2 bevat definities van in de mantelverordening en de bijlagen 1 en 2 bij die verordening gebruikte termen. De definitie van 'commerciële luchtvervoersactiviteit' is afgeleid uit ICAO-bijlage 6 en is licht gewijzigd in verband met de definitie van 'commerciële vluchtuitvoering' in artikel 3, onder i), van de basisverordening. De definitie is gelijk aan die in Verordening (EU) nr. 965/2012 van de Commissie van 5 oktober 2012. De definitie van 'hoofdvestiging' is in lijn met de definitie in bijlage I bij die verordening. De definitie van 'alternatieve wijzen van naleving' is toegevoegd met het oog op consistentie met bijlage VI bij Verordening (EU) nr. 290/2012 van de Commissie houdende wijziging van Verordening (EU) nr. 1178/2011 en bijlage I bij Verordening (EU) nr. 965/2012 van de Commissie. De definitie van 'vlucht' is toegevoegd in verband met de nieuw geïntroduceerde benadering voor ongeregelde vluchten. Deze definitie wordt ook gebruikt in Verordening (EG) nr. 1008/2008 van het Europees Parlement en de Raad.
19. Artikel 3 bevat de vereiste dat exploitanten uit derde landen beschikken over een door het Agentschap overeenkomstig bijlage 2 bij deze verordening afgegeven vergunning.
20. Het artikel 4 'Ontvankelijkheid' is geschrapt.
21. Het nieuwe artikel 4 bevat de bepalingen inzake inwerkingtreding. Lid 2 specificeert dat de bevoegde autoriteiten van de lidstaten moeten doorgaan met het afgeven en verlengen van exploitatievergunningen of gelijkwaardige documenten krachtens de nationale wetgeving tot dertig maanden na de inwerkingtreding van de verordening of tot de datum waarop het Agentschap een besluit heeft genomen overeenkomstig bijlage 2 bij deze verordening. Voor deze benadering is gekozen om voortzetting van de bestaande vluchten van exploitanten uit derde landen naar de EU te garanderen, gelet op de uiteenlopende erkenningsregelingen in de lidstaten en de verschillen in geldigheidsduur van exploitatievergunningen die door

de diverse lidstaten worden verstrekt. Er wordt een overgangperiode van dertig maanden voorgesteld om het Agentschap in staat te stellen zich adequaat voor te bereiden op het afgeven van vergunningen aan en het controleren van exploitanten uit derde landen. Indien een lidstaat geen exploitatievergunningen afgeeft, moeten exploitanten uit derde landen na de inwerkingtreding van deze verordening een vergunning bij het Agentschap aanvragen. Het Agentschap zal de aanvraag beoordelen overeenkomstig bijlage 2 bij deze verordening. Exploitanten moeten uiterlijk zes maanden na de inwerkingtreding van de verordening een vergunningaanvraag indienen. Aanvragen die na deze termijn worden ontvangen, worden mogelijk niet vóór het einde van de periode van dertig maanden in behandeling genomen, hetgeen kan betekenen dat vluchten naar de EU moeten worden gestaakt totdat het Agentschap een vergunning heeft afgegeven.

Bijlage 1 – Deel TCO

I. Algemeen

22. Deel TCO zoals voorgesteld in dit advies bestaat uit drie secties:

- Sectie I – Algemene eisen,
- Sectie II – Vluchtuitvoering,
- Sectie III – Vergunningverlening aan exploitanten uit derde landen.

23. De tekst in het advies is het resultaat van wijzigingen die naar aanleiding van de openbare raadpleging zijn aangebracht in de oorspronkelijke voorstellen van het Agentschap (zoals gepubliceerd in NPA 2011-05), en van wijzigingen die na analyse en beoordeling van de reacties op het CRD zijn doorgevoerd.

II. Overzicht van de reacties

24. Zoals de commentaren op NPA 2011-05 al deden vermoeden, betroffen de reacties op het CRD voornamelijk de mogelijkheid dat bij heffing van vergoedingen voor de vergunningverlening aan exploitanten uit derde landen de nationale luchtvaartautoriteiten van die landen van hun kant eveneens vergoedingen zouden verlangen. Verder werd het heffen van een vergoeding niet passend geacht daar het Agentschap noch de certificerende noch de toezichthoudende autoriteit is.

25. Zoals al aangegeven in het CRD is het Agentschap van oordeel dat de vergoedingskwestie buiten het toepassingsgebied van dit advies valt. Alle genoemde aandachtspunten zullen zorgvuldig worden bestudeerd en beoordeeld in het kader van de wijziging van Verordening (EG) nr. 593/2007⁶ van de Commissie, de zogeheten 'vergoedings- en rechtenverordening', waarin alle details zullen worden vastgelegd.

26. Ook werden opnieuw reserves geuit ten aanzien van de voorgestelde methodologie voor de beoordeling van exploitanten uit derde landen; het voorstel in het CRD werd nog steeds gezien als disproportioneel, te ingewikkeld, te vergaand in relatie tot het principe van wederzijdse erkenning van bewijzen van bevoegdheid en luchtwaardigheid onder het Verdrag van Chicago en als een te grote belasting voor exploitanten uit derde landen. De beoordeling van dergelijke exploitanten zou dan ook vereenvoudigd moeten worden en beperkt moeten blijven tot enkel een bureaustudie. Deze zou gebaseerd moeten zijn op het Universal Safety Oversight Audit Programme (USOAP) van de ICAO, het wereldwijd Air Operator Certificate (AOC)-register van de ICAO en het International Operational Safety Audit (IOSA)-programma.

27. Ook werd erop gewezen dat in Verordening (EG) nr. 2111/2005 al de nodige rechtsinstrumenten voor het beschermen van de veiligheid van EU-burgers zijn

---

⁶ Verordening (EG) nr. 593/2007 van de Commissie van 31 mei 2007 betreffende de door het Europees Agentschap voor de veiligheid van de luchtvaart geheven vergoedingen en rechten.

vastgelegd en dat audits ter plekke krachtens die verordening zouden moeten worden uitgevoerd.

28. Tot slot kwam het sommige belanghebbenden voor dat het Agentschap met dit voorstel de facto verantwoordelijkheden inzake veiligheidstoezicht overneemt van het land van de exploitant of het land van registratie. Tegen deze verschuiving van verantwoordelijkheden van bij de ICAO aangesloten landen naar het Agentschap werd bezwaar aangetekend.
29. Het is zeker zo dat in alle gevallen het land van de exploitant dat het AOC heeft afgegeven eerstverantwoordelijk is voor het veiligheidstoezicht op die exploitant. Het Agentschap respecteert ten volle de verantwoordelijkheden die het Verdrag van Chicago aan het land van de exploitant toekent en is geenszins voornemens enige van bovengenoemde verantwoordelijkheden naar zich toe te trekken. Het vergunningsproces voor exploitanten uit derde landen moet veeleer worden gezien als een validatieproces ter verificatie van de betrouwbaarheid van de oorspronkelijk gecertificeerde informatie.
30. Voorts maakt het Agentschap uit de ontvangen reacties op dat de wijze van presentatie van de beoordelingsmethode in zijn oorspronkelijke voorstel en de toelichting in de NPA en het CRD mogelijk het beeld hebben opgeroepen van een enigszins starre beoordelingsmethode waarmee het door de wetgever verstrekte mandaat van het Agentschap zou worden opgerekt. Zoals aangegeven heeft het Agentschap nimmer de bedoeling gehad in de verantwoordelijkheid van de toezichthoudende staat te treden of een rigide beoordelingsmethodologie toe te passen.
31. Om een en ander afdoende duidelijk te maken en mogelijke verwarring omtrent de rol van het Agentschap te vermijden, zijn de bepalingen in Deel ART betreffende de beoordelingsmethodologie voor de eerste en controlefase gewijzigd. Dit punt wordt uitgebreider toegelicht in de paragrafen 39 t/m 50.
32. In sommige reacties werd opnieuw naar voren gebracht dat het principe van wederzijdse erkenning van bewijzen van bevoegdheid en luchtwaardigheid in deze NPA onvoldoende tot uitdrukking komt en dat het Agentschap buitenlandse AOC's moet erkennen conform het bepaalde in ICAO-bijlage 6, Deel I, 4.2.2.1.
33. Zoals reeds opgemerkt in het CRD bepaalt artikel 33 van het Verdrag van Chicago het volgende: "Bewijzen van luchtwaardigheid, bewijzen van bevoegdheid en bevoegdverklaringen, uitgereikt of geldig verklaard door de Verdragsluitende Staat waarin het luchtvaartuig is ingeschreven, worden door de andere Verdragsluitende Staten erkend, mits de eisen op grond waarvan zodanige bewijzen en vergunningen zijn uitgereikt of geldig verklaard, gelijk zijn aan of zwaarder zijn dan de minimumnormen, welke van tijd tot tijd op grond van dit Verdrag kunnen worden vastgesteld." Het Agentschap zal artikel 33 van het Verdrag van Chicago inzake bewijzen van luchtwaardigheid/bevoegdheid en bevoegdverklaringen tijdens de aanvraagprocedure voor exploitanten uit derde landen zoveel mogelijk respecteren. De erkenning van AOC's wordt echter noch in dit artikel noch in enig ander artikel van het Verdrag van Chicago geregeld. De vereiste van erkenning is in ICAO-bijlage 6, Deel I, 4.2.2.1, tot AOC's uitgebreid. Het principe van wederzijdse erkenning van AOC's als in die bepaling beschreven geldt echter niet zonder beperkingen. Een buitenlands AOC moet alleen dan worden erkend

"wanneer de voorwaarden waaronder het certificaat is afgegeven ten minste gelijk zijn aan de in deze bijlage aangegeven toepasselijke normen". Juist met het oog op deze noodzakelijke voorwaarde is Deel TCO opgesteld. Het vergunningsproces is bedoeld om na te gaan of de voorwaarden waaronder een buitenlands AOC is afgegeven ten minste gelijk zijn aan de toepasselijke normen.

34. Uit de reacties omtrent de relatie tussen Deel TCO en **Verordening (EG) nr. 2111/2005** kwam opnieuw naar voren hoe belangrijk een goede afstemming tussen beide verordeningen wordt geacht. Overlap van procedures zou moeten worden vermeden en dus zouden beide processen duidelijk van elkaar moeten worden onderscheiden. Ook werd aangegeven dat intrekking van een vergunning uitsluitend mogelijk zou moeten zijn na een besluit tot plaatsing van de exploitant op de communautaire veiligheidslijst. Het werd redelijk geacht aanvragen van exploitanten waaraan een exploitatieverbod is opgelegd, ook bij het proces voor intrekking van exploitatieverboden in aanmerking te nemen. Sommige reacties waren echter in strijd met elkaar. In één reactie werd bezwaar gemaakt tegen het principe dat het exploitanten waarvoor een exploitatieverbod geldt toegestaan moet zijn een vergunning aan te vragen, omdat het tot tegenstrijdige beslissingen zou kunnen leiden, terwijl in een andere reactie de benadering van het oorspronkelijke voorstel werd verwelkomd. Het in dat voorstel neergelegde principe om aanvragen alleen toe te staan aan exploitanten die niet op of in de EU mogen vliegen vanwege slechte prestaties van de exploitant zelf werd ter discussie gesteld omdat het discriminerend zou zijn jegens exploitanten aan wie een verbod is opgelegd vanwege inadequaat toezicht van het toezichthoudend land.
35. Het Agentschap bevestigt dat coördinatie wat betreft de interactie tussen Verordening (EG) nr. 2111/2005 en Deel TCO noodzakelijk is. Daarom heeft het in nauwe samenwerking met de Commissie Deel TCO nader afgestemd en gesynchroniseerd, met als doel te komen tot een naadloze integratie die tegenstrijdige maatregelen voorkomt en tot een duidelijke toewijzing van bevoegdheden. Hiertoe zijn aanvullende wijzigingen doorgevoerd in de bepalingen van de mantelverordening en Deel ART. Een belangrijk verschil tussen het oorspronkelijke voorstel en het advies is dat alle exploitanten uit derde landen waaraan een exploitatieverbod is opgelegd, nu het recht hebben een aanvraag in te dienen. In de paragrafen 51 t/m 60 wordt nader ingegaan op de vraag hoe het Agentschap de interactie met Verordening (EG) nr. 2111/2005 wenst vorm te geven.
36. Er werden ook vraagtekens geplaatst bij de termijn die bij het indienen van een aanvraag in acht moet worden genomen. Geadviseerd werd die termijn voor geregelde luchtvaartdiensten of voor een reeks niet-geregelde luchtvaartdiensten tot dertig dagen te beperken. Tevens werd het van belang geacht in de voorschriften expliciet vast te leggen dat aanvragen in geval van onverwachte dringende operationele behoeften (ad-hocvluchten) kort voor de beoogde startdatum van de activiteit kunnen worden ingediend. Sommige commentatoren stelden voor de termijn voor ad-hocvluchten fors in te korten (drie tot zeven dagen) of exploitanten vrij te stellen van vergunningverplichtingen wanneer zij slechts drie tot zes vluchten uitvoeren.
37. Het Agentschap is op basis van de reacties tot de conclusie gekomen dat de bij indiening van een aanvraag in acht te nemen termijn voor geregelde

luchtvaartdiensten of een reeks niet-geregelde luchtvaartdiensten kon worden teruggebracht tot dertig dagen. Voor situaties waarin sprake is van dringende operationele behoeften is de termijn beperkt tot zeven dagen voorafgaand aan de beoogde startdatum van de activiteit. De vergunning geldt in dergelijke gevallen evenwel slechts voor ten hoogste vier vluchten in ten hoogste twaalf aaneensluitende maanden. Verder kan de exploitant een dergelijke vergunning slechts eenmaal per kalenderjaar verkrijgen.

38. Tot slot is de verplichting tot behandeling van aanvragen binnen bovengenoemde termijn verschoven naar het Agentschap en derhalve verplaatst naar ART.200, onder b).

III. Toelichting

Beoordelingsmethodologie

39. Zoals eerder aangegeven hebben volgens dit advies alle exploitanten uit derde landen waaraan een exploitatieverbod is opgelegd het recht een vergunning aan te vragen. Bijgevolg is wat het onderzoek betreft een onderscheid aangebracht tussen het beoordelingsproces voor exploitanten met een exploitatieverbod en dat voor exploitanten zonder exploitatieverbod.
40. Voor **exploitanten zonder exploitatieverbod** zal de bureaustudie de hoofdcomponent van het vergunningsproces zijn. Die studie zal worden gebaseerd op internationaal erkende rapportages op het gebied van veiligheidscontrole, zoals het USOAP van de ICAO, platforminspecties en andere erkende veiligheidsinformatie, waaronder IOSA-resultaten. Dankzij het gebruik van meerdere informatiebronnen en een adequate, evenwichtige weging van de in het proces verzamelde veiligheidsgegevens wordt de grootst mogelijke mate van objectiviteit en proportionaliteit gewaarborgd.
41. Alleen in gevallen waarin een uitgebreidere beoordeling nodig is waarvoor een simpel documentonderzoek niet volstaat, zoals bij ontoereikende of verouderde documentatie of bij vermoedens van veiligheidsproblemen, moet het Agentschap een grondiger beoordeling uitvoeren. Die nadere beoordeling zal echter niet meer omvatten dan wat nodig is om vertrouwen te krijgen. Voor de eerste fase voor exploitanten zonder exploitatieverbod zijn geen audits voorzien.
42. De beoordelingsmethode voor **exploitanten met een exploitatieverbod** zal een uitgebreider onderzoek omvatten dan dat voor exploitanten zonder exploitatieverbod; het Agentschap zal namelijk ook audits ter plekke op de terreinen van de exploitant uitvoeren, onder de voorwaarden die zijn vastgelegd in ART.205, onder c). Deze zijn als volgt:
- de uitkomst van de uitgevoerde beoordelingen, met inbegrip van informatie voortvloeiend uit overleg/onderzoek in het kader van Verordening (EG) nr. 2111/2005, duidt op een mogelijk positief resultaat van de audit;
  - de audit kan in de installaties van de exploitant worden uitgevoerd zonder dat de veiligheid van het personeel van het Agentschap in gevaar komt; en
  - de exploitant stemt in met de audit.

De audit kan ook een beoordeling omvatten van het toezicht op de aanvrager door het land van de exploitant. Een uitgebreidere toelichting omtrent de interactie met Verordening (EG) nr. 2111/2005 is te vinden in de paragrafen 51 t/m 60.

43. Kan geen vertrouwen worden verkregen, d.w.z. kan de exploitant geen conformiteit aantonen of komt vast te staan, bijvoorbeeld blijkt een USAOP-audit, dat het land van de exploitant in het toezicht tekortschiet, dan geeft het Agentschap geen vergunning af, daar het niet in de plaats zal treden van de toezichthoudende autoriteit van de exploitant in kwestie.
44. Ook in de controlefase zal de bureaustudie het belangrijkste werkinstrument zijn. De reikwijdte van de controle zal worden bepaald aan de hand van eerdere vergunningverlenings- en/of controleactiviteiten.
45. In het oorspronkelijke voorstel zouden de prestaties van de exploitant uiterlijk om de 24 maanden worden beoordeeld. In het huidige voorstel kan deze periode van 24 maanden tot maximaal 48 maanden worden verlengd als aan de volgende, in ART.220 vastgelegde voorwaarden wordt voldaan:
  - het land van de exploitant houdt adequaat toezicht;
  - de exploitant heeft wijzigingen tijdig gemeld;
  - er zijn geen bevindingen van niveau 1 opgesteld; en
  - alle corrigerende maatregelen zijn tijdig en adequaat toegepast.
46. Opgemerkt zij dat de periode kan worden verkort als er aanwijzingen zijn dat de veiligheidsprestaties van de exploitant en/of het land van de exploitant verslechteren.
47. Er is een nieuwe bepaling inzake handhavingsmaatregelen geïntroduceerd. Voor 'opschorting' respectievelijk 'intrekking' van een vergunning zullen aparte procedures worden toegepast. Het Agentschap zal een vergunning in eerste instantie alleen opschorten. Daarmee wordt het risico in feite al geneutraliseerd, aangezien het de exploitant in dat geval niet meer toegestaan is in de EU activiteiten te ontplooiën. Een opschorting wordt gevolgd door een intrekking als de exploitant (krachtens Deel TCO) of het land van de exploitant (krachtens Verordening (EG) nr. 2111/2005) gedurende een periode van zes (+ drie) maanden niet in staat is gebleken aan te tonen dat succesvolle corrigerende maatregelen zijn genomen of als de exploitant overeenkomstig Verordening (EG) nr. 2111/2005 op de communautaire veiligheidslijst wordt geplaatst.
48. Alleen na een opschorting mag het Agentschap de exploitant aan een audit onderwerpen. Een dergelijke audit wordt uitgevoerd onder dezelfde voorwaarden als die welke in de eerste fase gelden voor exploitanten met een exploitatieverbod.
49. Tot besluit is het advies opgesteld tegen de achtergrond van artikel 9, lid 5, onder d), van de basisverordening, dat voorschrijft dat de procedure voor het verkrijgen van vergunningen in alle gevallen eenvoudig, evenredig, doeltreffend en kostenefficiënt moet zijn en dat de eisen en de conformiteitsbewijzen kunnen worden afgestemd op de complexiteit van de activiteiten en op het risico dat ermee gemoeid is. Doel is een middenweg te vinden tussen het zorgen voor zo min mogelijk bureaucratische rompslomp voor internationale exploitanten en het waarborgen van een hoog veiligheidsniveau in de EU. Dankzij het gebruik van meerdere informatiebronnen en een adequate, evenwichtige wegging van de in het

proces verzamelde veiligheidsgegevens wordt de grootst mogelijke mate van objectiviteit en proportionaliteit gewaarborgd. De geplande bureaustudie zal duidelijk het hoofdelement van het vergunningsproces zijn. Dat proces moet echter geen lege huls worden. Het doel ervan is een hoog veiligheidsniveau in de EU te waarborgen. Om die reden voorziet het advies tevens in een regeling voor gevallen die nadere beoordeling vereisen. Audits zijn in de eerste fase alleen voorzien voor exploitanten waaraan krachtens Verordening (EG) nr. 2111/2005 een exploitatieverbod is opgelegd of na een besluit tot opschorting van een bestaande vergunning.

50. Met Deel TCO wordt beoogd een uniform beoordelingsproces voor exploitanten uit derde landen vast te stellen met als doel de huidige nationale systemen in de EU, die onderlinge verschillen vertonen, te harmoniseren. In de toekomst zullen exploitanten uit derde landen slechts eenmaal een vergunning hoeven aanvragen, die dan in de hele EU geldig zal zijn. Er zal een uniforme set beoordelingscriteria (ICAO-normen) worden gehanteerd, zodat exploitanten uit derde landen niet meer het risico lopen binnen de EU aan tegenstrijdige eisen te worden onderworpen. Tot slot zullen deze beoordelingscriteria door één autoriteit worden toegepast, hetgeen leidt tot meer billijkheid en transparantie.

De relatie tussen Deel TCO en Verordening (EG) nr. 2111/2005

51. In het vorige voorstel (het CRD bij NPA 2011-05) zou het Agentschap alleen aanvragen in behandeling nemen van exploitanten die vanwege slechte prestaties van de exploitant zelf op de communautaire veiligheidslijst staan.
52. Nadere beschouwing van de in diverse reacties op het CRD voorgestelde optie om alle exploitanten met een exploitatieverbod toe te staan een vergunning aan te vragen bracht het Agentschap evenwel tot de conclusie dat de afstemming tussen de processen van Deel TCO respectievelijk Verordening (EG) nr. 2111/2005 daardoor aanmerkelijk zou verbeteren. Derhalve staat het advies thans alle exploitanten waaraan een exploitatieverbod is opgelegd toe een vergunning aan te vragen. Voorts heeft het Agentschap zich zoals vermeld ingespannen om het beoordelingsproces zodanig op te zetten dat het volledig consistent is met het mechanisme waarin Verordening (EG) nr. 2111/2005 voorziet.
53. Het Agentschap zal aanvragen in behandeling nemen volgens het volgende procedé. Zodra een aanvraag van een exploitant met een exploitatieverbod is ontvangen, zal in eerste instantie de toepasselijke beoordelingsprocedure voor exploitanten zonder verbod worden gevolgd en worden bepaald of de exploitant een verbod opgelegd heeft gekregen vanwege slechte prestaties van zijn kant of vanwege inadequaat toezicht door zijn thuisland. Is dat laatste het geval, dan zal het Agentschap de Commissie in kennis stellen [ART.205, onder b)] en het besluit van de Commissie omtrent de opportuniteit van een onderzoek naar het betreffende land krachtens Verordening (EG) nr. 2111/2005 afwachten. Als de uitkomst van de eerste beoordeling krachtens Deel TCO en een mogelijk onderzoek krachtens Verordening (EG) nr. 2111/2005 positief is, zal het Agentschap de aanvraag verder in behandeling nemen en ter plekke bij de exploitant een audit uitvoeren. Daarbij kan ook een beoordeling plaatsvinden van het toezicht door het

land van de exploitant op de betrokken exploitant als er aanwijzingen van ernstige tekortkomingen in dat toezicht zijn.

54. De uitkomst van de audit wordt aan de Commissie meegedeeld [ART.205, onder e)] teneinde haar in staat te stellen eventuele besluitvorming in het Comité inzake veiligheid van de luchtvaart voor te bereiden. Is de uitkomst negatief, dan zijn verder geen maatregelen krachtens Verordening (EG) nr. 2111/2005 vereist en zal het Agentschap de aanvraag afwijzen [ART.210]. Is de uitkomst positief, dan kan de Commissie stappen ondernemen om de aanvrager en, indien zij dat noodzakelijk acht, alle andere exploitanten uit het land in kwestie van de communautaire veiligheidslijst te schrappen. Is de exploitant eenmaal van de lijst geschrapt, dan zal het Agentschap een vergunning afgeven [ART.210].
55. Als de exploitant een verbod is opgelegd vanwege hemzelf aan te rekenen veiligheidsproblemen, zal het Agentschap de procedure onmiddellijk na ontvangst van de aanvraag in gang zetten, daar een onderzoek naar het land van de exploitant krachtens Verordening (EG) nr. 2111/2005 dan niet vereist is. Valt de beoordeling van het Agentschap positief uit, dan kan de Commissie stappen ondernemen om ervoor te zorgen dat de exploitant van de communautaire veiligheidslijst wordt geschrapt.
56. Deel TCO is ook wat exploitanten zonder exploitatieverbod betreft consistent met Verordening (EG) nr. 2111/2005. Als het Agentschap besluit een vergunning te weigeren, zal het de Commissie daarvan in kennis stellen [ART.110]. De Commissie kan op haar beurt de exploitant eventueel in de communautaire veiligheidslijst opnemen.
57. Als de reden voor de weigering gelegen is in inadequaat toezicht op de exploitant door het land van die exploitant, zou de Commissie kunnen overwegen alle onder het toezicht van het betreffende land vallende exploitanten een verbod op te leggen. In dat geval zal het Agentschap ook eventuele aanvragen van andere exploitanten uit dat land afwijzen.
58. Tot slot waarborgt dit advies eveneens consistentie met Verordening (EG) nr. 2111/2005 waar het gaat om handhavingsmaatregelen van het Agentschap. Het Agentschap zal een vergunning in eerste instantie alleen beperken of opschorten. Daarmee wordt enerzijds het acute risico weggenomen, daar het resultaat in de praktijk neerkomt op een exploitatieverbod, en wordt anderzijds de Commissie in staat gesteld zich van haar verantwoordelijkheden te kwijten door de exploitant eventueel op de communautaire veiligheidslijst te plaatsen.
59. Indien het Agentschap een vergunning beperkt of opschort, stelt het de Commissie daarvan in kennis [ART.110, onder a), 2)]. Is een wezenlijk veiligheidsprobleem van de kant van het land van de exploitant reden voor de beperking of opschorting, dan zou de Commissie kunnen besluiten gezamenlijk overleg krachtens Verordening (EG) nr. 2111/2005 met het betreffende land te initiëren. Als de uitkomst van dat overleg negatief is, zal de Commissie de exploitant (en alle andere exploitanten uit het land in kwestie) op de communautaire veiligheidslijst plaatsen en zal het Agentschap de opschorting omzetten in een intrekking zodra de exploitant in bijlage A (volledig exploitatieverbod) is opgenomen. Indien de exploitant in bijlage B (exploitatiebeperkingen) wordt opgenomen, zal het Agentschap de beperking handhaven [ART.235].

60. Tot slot hebben de lidstaten de mogelijkheid in noodgevallen een afzonderlijk verbod voor het eigen grondgebied op te leggen in verband met een onvoorzien veiligheidsprobleem [artikel 6 van Verordening (EG) nr. 2111/2005]. Om tegenstrijdige maatregelen te vermijden moet de betreffende lidstaat het Agentschap onverwijld van zijn voornemen in kennis stellen [ART.110, onder c)]. Het Agentschap zal op zijn beurt maatregelen treffen om de vergunning te beperken of op te schorten [ART.235, onder a), 3)].

IV. Economische en administratieve gevolgen van de wijzigingen ten opzichte van het CRD

61. De keuze voor een proactieve benadering en voor versterking van het in de basisverordening voorgeschreven toezicht op exploitanten uit derde landen heeft uiteraard financiële gevolgen. De herziene methodologie is erop gericht de bijbehorende kosten zoveel mogelijk te beperken door af te zien van periodieke audits en door aanvragen te verwerken op basis van een reeks vragenlijsten en bureaustudies. Verder waarborgt het voorgestelde proces dat de middelen van het Agentschap op passende wijze worden ingezet, zodanig dat de meeste aandacht uitgaat naar de beoordeling van exploitanten waarin het Agentschap minder vertrouwen heeft.
62. Een rechtstreeks gevolg van de gewijzigde aanpak is het wegvallen van loon- en andere kosten in verband met kostbare, complexe dienstreezen, waaronder kosten voor inschakeling van erkende organisaties, kosten die in het oorspronkelijke voorstel een forse belasting voor de sector zouden hebben betekend. Voorts blijven aanvragers gevrijwaard van de economische en administratieve belasting die het regelen van een inspectie ter plekke door een EASA-team zou hebben meegebracht.
63. Wat het Agentschap betreft wordt voorzien dat dankzij de herziene methoden voor eerste beoordeling en controle de eerder geraamde personeelsbehoeften een derde lager zullen uitvallen. Voor de berekening van middelen zijn alleen werkzaamheden in aanmerking genomen die rechtstreeks bij de aanvragers worden uitgevoerd en waarvan de bijbehorende kosten dienovereenkomstig kunnen worden toegewezen. Hoe efficiënt de procedure en het middelengebruik zullen zijn hangt grotendeels af van het bestaan van een softwaretool die is toegesneden op het verzamelen en opslaan van TCO-informatie en op het communiceren met aanvragers, vergunninghouders, lidstaten en de Commissie.
64. Onzeker blijft wat de gevolgen zullen zijn van vergunningaanvragen van exploitanten waaraan een verbod is opgelegd. Momenteel staan er ongeveer 300 exploitanten op de veiligheidslijst; mochten zij allemaal een aanvraag indienen, dan zou het aantal te verwachten aanvraagprocedures drastisch toenemen, met alle gevolgen van dien voor de behoeften aan middelen.

V. Deel TCO

VI. Wijzigingen ten opzichte van het CRD

65. Zoals hierboven uiteengezet zijn diverse bepalingen in Deel ART betreffende de beoordelingsmethodologie voor de eerste en controlefase gewijzigd om ervoor te

zorgen dat aan de criteria van artikel 9, lid 5, onder d), van de basisverordening wordt voldaan.

66. Daarnaast zijn er extra wijzigingen doorgevoerd met het oog op consistentie met Verordening (EG) nr. 2111/2005.

VII. Sectie I – Algemene eisen

67. Deze sectie bevat algemene eisen voor exploitanten van commercieel luchtvervoer uit derde landen.
68. De meeste voorschriften in deze sectie komen overeen met de oorspronkelijk voorgestelde voorschriften van TCO.GEN in het CRD.

Specifieke kwesties

TCO.100 Toepassingsgebied

69. Deze bepaling is nieuw. Ze legt het toepassingsgebied van Deel TCO vast.

TCO.110 Aan de ICAO gemelde afwijkingen

70. Deze bepaling is omwille van de duidelijkheid geïntroduceerd. Ze sluit aan op de vereiste in ART.200, onder d), die het Agentschap ertoe verplicht de ICAO-normen te identificeren waarvoor het beheersingsmaatregelen kan aanvaarden wanneer het land van de exploitant of het land van registratie een afwijking van een ICAO-norm heeft gemeld.

Sectie II – Vluchtuitvoering

71. Deze sectie bevat operationele eisen voor exploitanten van commercieel luchtvervoer uit derde landen.

Specifieke kwesties

TCO.200 Algemene eisen

72. De verwijzing onder a) naar de toepasselijke voorschriften van het land van de exploitant en het land van registratie van het luchtvaartuig die voortvloeien uit de toepasselijke normen in de ICAO-bijlagen, is geschrapt om te voorkomen dat zij aldus wordt uitgelegd dat het Agentschap zou beogen exploitanten uit derde landen op basis van de betreffende nationale voorschriften te beoordelen. Zoals aangegeven is het nadrukkelijk niet de bedoeling van het Agentschap de rol van de toezichthoudende bevoegde autoriteit over te nemen.
73. De verwijzing naar 'ernstige incidenten' onder e) is geschrapt, omdat ze als te belastend voor exploitanten uit derde landen en het Agentschap wordt beschouwd. Zo nodig zal het Agentschap andere relevante informatiebronnen gebruiken om gegevens hieromtrent te verzamelen.

Sectie IV – Vergunningverlening aan exploitanten uit derde landen

74. Dit subdeel bevat eisen voor de vergunningverlening aan exploitanten van commercieel luchtvervoer uit derde landen.

Specifieke kwesties

TCO.300 Aanvraag van een vergunning

75. Zoals aangegeven is de periode van negentig dagen die tussen de indiening van een aanvraag en de beoogde activiteit in acht moet worden genomen, teruggebracht tot dertig dagen voor geregelde luchtvaartdiensten of een reeks niet-geregelde luchtvaartdiensten en tot zeven dagen voor niet-geregelde vluchten. De vergunning voor niet-geregelde vluchten geldt voor ten hoogste vier vluchten in ten hoogste twaalf aaneensluitende maanden, en exploitanten uit derde landen kunnen een dergelijke vergunning slechts eenmaal per kalenderjaar verkrijgen. Is er evenwel geen sprake van significante veiligheidsproblemen van de kant van het land van de exploitant of de exploitant zelf en kan de exploitant het bestaan van een onverwachte dringende operationele behoefte aantonen, dan kan het Agentschap besluiten aanvragen in behandeling te nemen die minder dan zeven dagen vóór de datum van de beoogde activiteit zijn ingediend.

TCO.315 Permanente geldigheid

76. Het principe dat vergunningen voor niet-geregelde vluchten voor een beperkte periode worden afgegeven, komt tot uitdrukking onder a), 4).

VIII. Deel ART

77. Zoals aangegeven heeft het Agentschap nimmer de bedoeling gehad in de verantwoordelijkheid van het toezichthoudende land te treden of een rigide beoordelingsmethodologie toe te passen. Herbeoordeling van de methodologie heeft het Agentschap tot het besluit gebracht zijn bedoelingen duidelijker te verwoorden. Daartoe zijn in een aantal bepalingen van Deel ART betreffende de beoordelingsmethodologie voor de eerste en controlefase wijzigingen doorgevoerd, zoals verandering van de term 'toezicht' in 'controle', beperking van audits tot uitsluitend exploitanten waaraan een verbod is opgelegd of waarvan de vergunning is opgeschort en toepassing van een op risicobeoordeling gebaseerde benadering bij de vergunningverlening aan en controle van exploitanten uit derde landen.
78. Verder zijn er extra wijzigingen doorgevoerd voor een goede afstemming van het proces van Deel TCO op het proces van Verordening (EG) nr. 2111/2005.

IX. Sectie I – Algemeen

79. Deze sectie bevat de eisen die gelden voor het Agentschap in de context van vluchten naar, in of uit de EU uitgevoerd door exploitanten uit derde landen.

Specifieke kwesties**ART.110 Uitwisseling van informatie**

80. Door het toevoegen van het zinsdeel 'vanwege veiligheidsproblemen' onder a), 2), is gewaarborgd dat alleen met de veiligheid verband houdende beperkingen die in de context van Verordening (EG) nr. 2111/2005 relevant zijn door het Agentschap worden meegedeeld.
81. Er is een nieuwe paragraaf c) toegevoegd om de lidstaten ertoe te verplichten het Agentschap in kennis te stellen van het voornemen voor hun eigen grondgebied een afzonderlijk exploitatieverbod aan een exploitant uit een derde land op te leggen onder de voorwaarden van artikel 6 van Verordening (EG) nr. 2111/2005. Het Agentschap zal van zijn kant stappen ondernemen om de vergunning te beperken of op te schorten.

ART.200 Eerste beoordelingsprocedure – algemeen

82. De formulering van paragraaf c) is gewijzigd in verband met de voorziene proportionele beoordelingsmethodologie en om ervoor te zorgen dat ook handhavingsmaatregelen die een derde land jegens de aanvrager neemt in aanmerking worden genomen. De verwijzing naar audits is geschrapt, aangezien het Agentschap in de eerste fase geen audits zal uitvoeren bij exploitanten uit derde landen die niet op de communautaire veiligheidslijst staan. Paragraaf e) is anders geformuleerd om de op risicobeoordeling gebaseerde benadering die het Agentschap zal volgen, beter naar voren te laten komen. Ook wordt nu een grond voor afwijzing van een aanvraag geboden in situaties waarin het duidelijk is dat nadere beoordeling nutteloos is.
83. Paragraaf d) is gewijzigd om ervoor te zorgen dat het Agentschap zich uitsluitend richt op de ICAO-normen waarvoor het beheersingsmaatregelen kan aanvaarden van het land van de exploitant, het land van registratie of de exploitant zelf in geval van melding van afwijkingen overeenkomstig artikel 38 van het Verdrag van Chicago.

ART.205 Eerste beoordelingsprocedure – exploitanten uit derde landen waaraan een exploitatieverbod is opgelegd

84. Dit is een volledig nieuwe bepaling die bedoeld is om tot uitdrukking te brengen dat alle exploitanten met een exploitatieverbod het recht hebben een vergunning aan te vragen. Ook wordt hiermee een betere afstemming op Verordening (EG) nr. 2111/2005 gerealiseerd. Omwille van de duidelijkheid stelt het Agentschap hier een apart voorschrift voor exploitanten met een exploitatieverbod voor. Zoals vermeld kan bij de beoordeling van een exploitant waaraan een exploitatieverbod is opgelegd, ook een audit ter plekke worden uitgevoerd.

ART.210 Afgifte van een vergunning

85. Er heeft een vergelijking plaatsgevonden tussen de criteria in de bijlage bij Verordening (EG) nr. 2111/2005 en de criteria in dit advies inzake de afgifte van vergunningen. Sommige criteria in de genoemde bijlage kwamen in Deel TCO

onvoldoende tot uitdrukking; deze zijn daarom onder a), 3) en 4), opgenomen. Daarnaast is paragraaf a), onder 4), gewijzigd om ervoor te zorgen dat vergunningen alleen worden afgegeven als er geen aanwijzingen zijn van ernstige structurele tekortkomingen in het toezicht van het land van de exploitant die een negatief effect hebben op de prestaties van die exploitant. Paragraaf a), 5), is toegevoegd om te waarborgen dat vergunningen alleen worden afgegeven aan exploitanten waaraan geen exploitatieverbod is opgelegd.

86. De formulering van paragraaf b) is gewijzigd in verband met het nieuw geïntroduceerde concept voor niet-geregelde vluchten (zie paragraaf 37).

ART.215 Controle

87. Deze bepaling is afgestemd op ART.200 om te waarborgen dat het Agentschap in de eerste en de controlefase dezelfde criteria toepast.

ART.220 Controleprogramma

88. De 'specifieke aard van de exploitant' en de 'complexiteit van de activiteiten van de exploitant', twee criteria die bij het opstellen van een controleprogramma in aanmerking zouden moeten worden genomen, zijn geschrapt. Dit soort criteria is geschikt voor het veiligheidstoezicht door het land van de exploitant, maar wordt als disproportioneel beschouwd waar het gaat om de beoordeling van exploitanten uit derde landen door het Agentschap. Paragraaf c) is gewijzigd en maakt nu duidelijk dat de periode van 24 maanden kan worden verkort als er aanwijzingen zijn dat de toezichtcapaciteit van het land van de exploitant is afgenomen. Nieuw is de mogelijkheid om de periode onder bepaalde voorwaarden te verlengen, tot ten hoogste 48 maanden.

ART.230 Bevindingen en corrigerende maatregelen

89. Aangezien alleen voor exploitanten met een exploitatieverbod of na een besluit tot opschorting van een bestaande vergunning in audits wordt voorzien, is paragraaf b), 2), overbodig geworden. Deze bepaling is derhalve geschrapt. In paragraaf c) zijn de verwijzingen naar 'procedures en handboeken van de exploitant' komen te vervallen, daar het onderzoek van exploitanten uit derde landen door het Agentschap niet op een dergelijk detailniveau zal plaatsvinden. Om het Agentschap en de exploitant meer flexibiliteit te bieden bij het toepassen van corrigerende maatregelen, is de verwijzing naar drie maanden in paragraaf e), 2), geschrapt.

ART.235 Beperking, opschorting en intrekking van vergunningen

90. Dit is een geheel nieuw handhavingsvoorschrift. Het bouwt voort op het handhavingsvoorschrift zoals dat oorspronkelijk in de NPA was voorgesteld. Zoals hierboven aangegeven is de belangrijkste verandering ten opzichte van het oorspronkelijke voorstel dat voor 'opschorting' respectievelijk 'intrekking' van een vergunning aparte procedures zullen worden toegepast. Het Agentschap zal een vergunning in eerste instantie alleen opschorten. Om die opschorting op te heffen kan het Agentschap een audit bij de exploitant uitvoeren als aan de voorwaarden van ART.205, onder c), is voldaan. Een opschorting wordt gevolgd door een

intrekking als de exploitant (krachtens Deel TCO) of het land van de exploitant (krachtens Verordening (EG) nr. 2111/2005) gedurende een periode van zes (+ drie) maanden niet in staat is gebleken aan te tonen dat succesvolle corrigerende maatregelen zijn genomen of als de exploitant overeenkomstig Verordening (EG) nr. 2111/2005 op de communautaire veiligheidslijst wordt geplaatst. Paragraaf f) is toegevoegd om het voorschrift te laten aansluiten op Verordening (EG) nr. 2111/2005.